

804 Det sused af vinger i luften i nat

Dette er en salme af Lisbeth Smedegaard og melodien er af Erling Lindgreen.

Lisbeth skriver selv, at salmen er en del af påskeoratoriet "På vinger af håb", som hun skrev efter opfordring i 2010.

Lisbeth synes, at et sådant oratorium skal indeholde fællessalmer – og her er det den afsluttende fællessalme, når menigheden forlader kirken for at gå ud i livet.

Lisbeth Smedegaard har under salmen noteret, at den er blevet til under "inspiration af Karen Blixens novelle "Peter og Rosa" – her indledes beskrivelse af et fugletræk.

Salmen begynder som hos Karen Blixen med et fugletræk. Vejret og årstiden er beskrevet, som vi kender det. Det er påske, og der er både sol og støvregn.

Der skabes taknemmelighed med naturoplevelsen. Lisbeth Smedegaard Andersen beskriver, hvad det er at være et skabt menneske – her knyttes ord til beretningen og menneskets skabelse.

Lisbeth skriver, at fugle er billeder på drømme og håb og på sjælen, der frit svinger sig mod himlen. Salmens kombination af vinger og sang er ikke ny i dansk salmetradition. Der findes fx i Grundtvigs salme " Alt, hvad som fuglevinger fik".

Hos Grundtvig er stemmen og ordet som vinger, der kan stige op mod Gud, og fugle og mennesker er fælles om at lovsyng Gud.

I Lisbeth Smedegaards Andersens salme er der ingen fuglesang, kun lyden af de susende vinger.

Men begge steder er det stemmen, der fungerer som vinger.

Det er en salme fuld af sansninger. Vi hører vingesuset fra fugletrækket, glæden der bruser op og sætter stemmen i med sang og hjertet bliver levende. Vi hører, hvordan håbet rejser "på vinger af sang".

Det sused af vinger i luften i nat
fra fugle der trækker mod nord
det er forår og påske og støvregn og sol
der udsletter vinterens spor

det bruser omkring mig med glæde og tak
til Gud for hans skabende ånd
og her står jeg, en vingeløs menneskesjæl
af ler i hans udstrakte hånd

og blander min stemme i skabningens kor
til Gud der er hellig og god
og som gav for mit ingenmandshjerte af sten
et hjerte af kød og af blod

og skænker sin levende ånd så jeg ser
og mærker det endnu en gang
et udødeligt håb er på rejse - hør!
det rejser på vinger af sang.

Lisbeth Smedegaard Andersen 2010